

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **J. V.**, zastoupeného JUDr. Janem Dobrovolným, advokátem se sídlem Náměstí 75, Valašské Meziříčí, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje** se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, za účasti osob zúčastněných I. Povodí Moravy, s.p., se sídlem Dřevařská 11, Brno, II. Z. M., III. K. S., o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9.2.2015 č.j. KUZL 74643/2014, ve věci dodatečného povolení stavby,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Vsetín (dále jen stavební úřad) ze dne 15. 10. 2014 č.j. MUVS-S 6864/2013/OÚPSŘ-330/Ma-30, jímž byla dodatečně povolena stavba přemostění přes vodní tok, Hovězí, na pozemcích parc.č.X, X, X a X v katastrálním území Hovězí.

Žalobce (kromě rozsáhlých citací z rozhodnutí obou stupňů – str. 1-6 žaloby) opakovaně uváděl, že považuje místo stavby za nevhodné, navrhoval posunutí přemostění o 10 m proti proudu. Rozhodnutí správních orgánů je podle něj znehodnoceno tím, že správní orgány uvedly, že jsou co do umístění stavby vázány rozhodnutími soudů o zřízení věcného břemene. Správní orgány měly respektovat odborné posouzení Ing. V. G. a posunout přemostění tak, jak žalobce navrhoval. Podle žalobce má stavebník i jinou možnost přístupu k rodinnému domu č. p. X, a to ze zadní strany. Žalobce dále namítl, že mu stavebník brání v přecházení po mostku, přitom žalobce jako vlastník náhonu musí mostek používat pro údržbu vodního díla. Podle žalobce dojde vlivem nevhodného umístění mostku a zvýšení a prodloužení nájezdu k vylití vodního náhonu přímo na rodinný dům č. p. X, stavebník pak bude náhradu škody požadovat po žalobci. Podle ČSN má být světlá výška průtoku náhonu 0,5 m a zde je pouze 0,3 m, podle žalobce dojde k vytvoření „kapsy“ u rodinného domu č. p. X. Žalobce dále namítl, že nebyl a ani nemohl být účastníkem při vydávání koordinovaného závazného stanoviska MÚ Vsetín OŽP ze dne 27.6.2014, žádný orgán se nezabýval žalobcovými připomínkami k tomuto závaznému stanovisku.

V replice z 10.8.2015 žalobce blíže rozvedl své námitky týkající se světlé výšky průtoku náhonu a vytvoření „kapsy“ u rodinného domu č. p. X, v dalším podání z 16.6.2017 informoval soud o aktuální situaci v místě stavby.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že zdůraznil charakter řízení o dodatečném povolení stavby. Správní orgány postupovaly zcela v souladu s právními předpisy.

Zúčastněná osoba II. uvedla, že je nynějším vlastníkem rodinného domu č.p.X, škody vznikají především provozem náhonu samotného.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že tomuto řízení předcházelo řízení před občanskoprávními soudy, v němž bylo pravomocně zřízeno věcné břemeno – právo cesty přes p. č. X v k. ú. Hovězí, a to ve prospěch vlastníka stavby – objektu bydlení č. p. X. Žalobce je vlastníkem p. č. X v k. ú. Hovězí, jedná se o vodní plochu, umělé koryto vodního toku. Stavební úřad vydal dne 15.10.2014 rozhodnutí, jímž dodatečně povolil tehdejšímu stavebníkovi K. S. přemostění přes vodní tok a stanovil podmínky pro provedení a dokončení stavby. Žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 9.2.2015.

Soud především nepovažuje za řádný žalobní bod pouhé citace z rozhodnutí správních orgánů (str. 1-6 žaloby). Dále je třeba zdůraznit, co bylo v daném případě předmětem řízení a následného soudního přezkumu. Jak vyplývá z § 129 odst. 2 zákona č.183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon), žadatel o dodatečné povolení stavby je povinen předložit podklady předepsané k žádosti o stavební povolení, pokud jde o stavbu vyžadující stavební povolení. Tyto podklady jsou uvedeny v 110 odst. 2 stavebního zákona, a jedním z nich je i doklad o vlastnickém či jiném právu k pozemku či stavbě, např. se může jednat o právo odpovídající věcnému břemeni. Řízení o dodatečném povolení stavby, stejně jako řízení o povolení stavby, je řízením návrhovým. Stavební úřad posuzuje předložený návrh, není oprávněn s ním disponovat, volit jiná řešení – stavební úřad prozkoumá soulad návrhu s právními předpisy a buď stavbu povolí nebo návrh zamítne (srov. obdobně rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20.10.2015 č.j. 29 a 30/2013-175). Z obsahu správního spisu vyplývá v daném případě, že správní orgány se velmi pečlivě, konkrétně a přiléhavě zabývaly jednotlivými požadavky právních předpisů ve vztahu k dodatečnému povolení stavby. Rozhodnutí o zřízení věcného břemene souvisí s doložením žadatelova práva na cestu v konkrétním místě. Poukaz správních orgánů na rozsah a obsah žadatelova práva odpovídajícího věcnému břemeni je proto zcela logický a případný, a rozhodnutí o dodatečném povolení stavby jím není nijak znehodnoceno. Stavební úřad zcela správně posuzoval, zda je možno dodatečně povolit stavbu v místě uvedeném žadatelem, nikoli v místě, které by snad lépe vyhovovalo žalobci. Z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že správní orgány posuzovaly věc po odborné, technické stránce, opatřily si k tomu příslušné podklady a stanoviska dotčených orgánů, a vycházely i ze studie Ing. V. G., předložené žalobcem.

Pokud jde o jinou (další) možnost přístupu k rodinnému domu č. p. X, tak tato otázka byla podrobně řešena a vyřešena v řízení o věcném břemeni. Soud opakuje, co bylo již řečeno shora, totiž, že v řízení o dodatečném povolení stavby vychází stavební úřad z žadatelova návrhu, není oprávněn navrhopvat žadateli nějaké alternativy. Z tohoto důvodu se soud také blíže nezabýval rozpravou účastníků nad snímkem letecké mapy daného místa, jak proběhla u jednání. Námitka, podle níž stavebník brání žalobci v přecházení po mostku, se zcela míjí s předmětem tohoto soudního přezkumu. Soud zde zkoumá, zda nedošlo ke zkrácení žalobcových práv v průběhu správního řízení, k porušení jeho práv rozhodnutími správních orgánů, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 65 odst. 1, § 75 s.ř.s.). Řešení faktických vztahů a jednání mezi žalobcem a vlastníkem rodinného domu č. p. 43 není předmětem soudního přezkumu.

Pokud jde o světlou výšku průtoku náhonu, vytvoření „kapsy“ a případné vylití vodního náhonu na rodinný dům č. p. X, žalobce uplatnil všechny tyto námitky již v průběhu správního řízení, stavební úřad se k nim rozsáhle a konkrétně vyjádřil v rozhodnutí na str. 7, žalovaný pak na str. 8 svého rozhodnutí, žalobce v žalobě pouze zopakoval své předchozí námitky, aniž by uvedl argumentaci vyvracející závěry správních orgánů. Soud proto pouze připomíná, že s výškou 0,3 m souhlasil jako s výjimkou příslušný správce povodí (zúčastněná osoba I.) a že otázkou rozlivu vody v oblasti se zabývalo i kladné koordinované stanovisko Městského úřadu Vsetín. Pokud jde o fotografie, jejichž obsah byl sdělen k důkazu u jednání (č.l. 29-37 soudního spisu), je z nich zřejmá situace v místě, vzdálenost rodinného domu,

náhonu a mostku. Fotografie nezachycují žádné vylití náhonu či vytvoření „kapsy“, takže mohou sloužit pouze pro lepší představu o místě stavby.

K poslední námitce je nutno uvést, že koordinované stanovisko Městského úřadu Vsetín ze dne 27.6.2014 bylo k žalobcově podnětu přezkoumáno příslušným nadřízeným orgánem a bylo dne 15.10.2014 potvrzeno, včetně konkrétního vypořádání s žalobcovými námitkami. Není tedy pravdou, že by se žádný orgán nezabýval žalobcovými připomínkami k tomuto závaznému stanovisku.

S ohledem na výše uvedené soud žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady nad jeho obvyklou úřední činnost.

Výrok o náhradě nákladů osob zúčastněných je odůvodněn § 60 odst. 5 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. června 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu